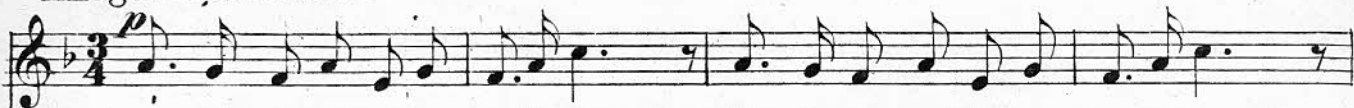

Blåsippan.

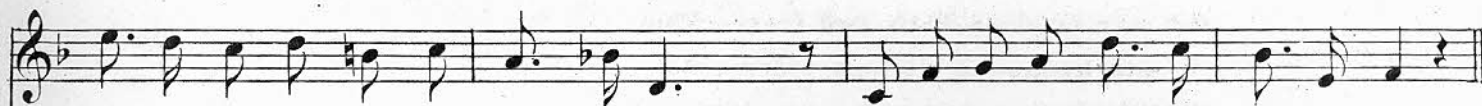
Allegro moderato.

SÅNG.

Hör-de jag ej qvitter ifrån gren? Är den gla-da lärkan kommen re'n?

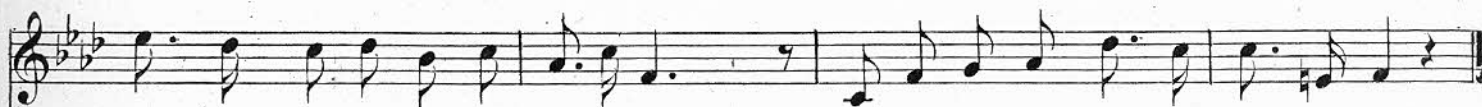
PIANO.

Så jag undrar, sträcker hjes-san opp Öfver drifvans bädd med el-digt hopp.

Men mitt ö-ga möts af himmel grå Och som spöken hvita granar stå

Vid min si-da medan sparfven, svag Slår med vingen några mat-ta slag.

3.

Men mitt blåa öga dock ej släcks,
 Lefnadslust uti mitt inre väcks.
 Glad på snön, som vid min tufvas barm
 Blomstrar jag så frisk och lefnads varm

4.

Och när bygdens barn med frusen kind,
 Se min knopp, de liksom yster vind
 Skynda hem, och ropet örat slår:
 "Sippan blomstrar! ack, nu blir det vår l.,

5.

Solen smälter drivans berg alltmer,
 Snart i nyfödd grönska ängen ler;
 Lärkan kommer, hennes första slag
 Helsa jublande min sista dag!

6.

Stängeln veknar, blåa ögat sänks
 Längre lif mig ej af himlen skänks;
 Men jag ler till afsked, vissnar nöjd
 Ty jag profeterat vårens fröjd.